

Saygıdeğer Konuklar, Değerli Öğretmenlerim ve Sevgili Arkadaşlarım,

Konuşmama, Amerikan Koleji ailesine yeni katılan Genel Müdürümüz Sayın Mr. Huttemann'a tüm içtenliğimle "Hoş geldiniz" diyerek başlamak istiyorum: Türkiye'nin en köklü ve aile kültürünün en iyi yaşatıldığı okuluna geldiniz, hoş geldiniz!

Ülkemizin içinde bulunduğu zorlu bir süreçte 2016-2017 Eğitim ve Öğretim yılına başlamış bulunuyoruz. Aydınlığın ve çağdaş düşüncenin bir güneş gibi doğduğu ve çevremizdeki bağnazlığa kalkan olan okulumuzda bizlere düşen en önemli görev, bireysel gelişimimizi tamamlamak, mezun olduğumuzda güzel ülkemize hizmet edecek bireyler haline gelmektir. Okul mottomuz "Öğrenmek için katıl, hizmet için ayrıl" ilkesi de bu düşüncüyü bize en güzel şekilde açıklıyor. Biz Amerikan Koleji öğrencilerine düşen görev, her Türk gencine düşen görev gibi cumhuriyetimizin bölünmez varlığını ilelebet muhafaza etmektir. Atamız geleceği görerek bizlerden yani Türk gencinden bunu istemiş ve bizi bu cumhuriyetin muhafızları ilan etmiştir.

Konuşmamın bu bölümünde öğrenci arkadaşlarıma seslenmek istiyorum.

Sevgili Hazırlıklar, okulun en yenileri sizlersiniz. Şu an YGS/LYS'ye çalışan biri olarak eminim ki tüm yaşlıtlarım da üniversite sınavlarına çalışmak ya da SAT'ye hazırlanmak yerine sizin yerinizde olmak isterdi. Hangimiz unutulabilir ki "informative" ve "demonstrative speech" in farkını ve ERB sınavlarını... Şimdi bir Lise 4 öğrencisi olarak boyumu aşan yüklerimin altında gıpta ederek bakıyorum sizlere. Amfinin en üst katında güneş görmeyen ve adeta bir loca görünümündeki yerlerinizde keyifle oturuyor ve kendi aranızda "Başımıza neler gelecek?" diye heyecanla bekliyorsunuzdur. 5 sene önce amfinin o bölümündeki zeytin ağacının tam arkasında oturup -o dönem o ağaç yüzünden törende hiçbir şey göremeyen bir genç olarak- şunu söyleyebilirim ki hiç haksız değilsiniz ama sizi çok unutulmaz anlar bekliyor bu 5 yılda. Gün gelecek, gelişiminizden ötürü kendinizi tanıyamayacaksınız. Yıllar geçtikçe hep okuldaki bu ilk gününüzü ve gölgedeki bu "VIP" yerinizi hatırlayacaksınız. Emin olun sizler, bu okulu kazanarak ve böyle zorlu bir müfredatı göze alarak en büyük başarıyı gerçekleştirdiniz ve şu an orada oturmayı en çok siz hak ediyorsunuz.

Lise 1'e geçen arkadaşlarım... Lise 1 denince aklıma gelen ilk şey uykusuz "Romeo ve Juliet" geceleri. Rüyalarım da Verona sokaklarında dolaşırken bize ve büyük ihtimalle sizlere de ezberletilecek olan "Prologue"u söylerken kendimi buluyor ve Capuletlerden mi yoksa Montague'lerden mi olduğumu sorguluyordum. Lise 1 yılımda, sağ tarafta, güneşin tam altında oturan bir arkadaşınız olarak söylüyorum; emin olun ki hayatınızda en büyük gelişmeyi göstereceğiniz seneye giriyorsunuz.

Sevgili Lise 2'ler... Lise 2 yılım hakkında düşününce aklıma Sezen Aksu'nun "Şimdi bana kaybolan yıllarımı verseler" adlı şarkısı geliyor. Tek derdinizin "salata sırasındaki yoğunluk" olduğu mutlu bir seneye başlıyorsunuz. Bu sene, "Bir conch'ın etrafında dönen 5 çocuk, Lise 2'deyiz hâlâ ERB mi yapıyoruz?" soruları ve IB seçip seçmeme stresi ile çabucak geçecek. Mine Hanım, IB seçme kararımızı belirlemek için odasına toplantıya çağırdığında, hangimiz kendimizi büyük bir kulüple transfer görüşmelerine giden bir futbolcu gibi hissetmedik? Arkadaşlarımızın toplantı çıkışı "Nasıl geçti?" sorularına da resmen yıldız bir futbolcu gibi "İmza aşamasına geldik." diye cevap vermedik? Lise 2 yılımın başlangıç töreninde zeytin ağacının tam aşağısında oturan biri olarak şunu söyleyebilirim ki unutulmaz bir sene sizi bekliyor.

Sevgili Lise 3'e geçen arkadaşlarım... Köprüden önceki son çıkış senesine hoş geldiniz. Önceleri dünya bir toz bulutuydu, sonra Lise 1 başladı, sonra Fenciler ve Türkçeciler diye ayrıldınız ve şimdi ise kiminiz IB, kiminiz normal FM. IB'deki arkadaşlarımın senesi TOK dersinin felsefesini anlamakla geçecek. Şimdiden söylüyorum, eğer anlayamazsanız üzülme çünkü bizler de önceleri anlayamamıştık. Türkiye'deki üniversitelere hazırlanacak arkadaşlarım için ise şunu tüm kalbimle söyleyebilirim ki bu sene sizin için çok önemli. Lise 3 yılımda, sol taraftaki hoparlörün yanında kulağı patlamak üzere olan ve bu yüzden onu kapatmak için Seçil Hanım ile mücadele eden bir genç olarak sizi temin edebilirim ki bizlerden sonra yolcu olanların sizlerin olacağını bilmek sizleri gün geçtikçe ayrı bir duyguya sürükleyecektir.

Ve canım Lise 4 arkadaşlarım, yoldaşlarım... “Artık demir almak günü gelmişse zamandan / Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan.” Belki bizim gemimiz meçhule gitmeyecek ama ayrılmak da sevdaya dahil olacak tıpkı Attila İlhan’ın dediği gibi. Seneye bu sıralar salata yazdırmaya Coop’a gidemeyeceğiz. Seneye bu sıralar öğle yemeğinde Ayhan Abi bize “Evet tavuk dürüm bitiyoo” diye bağıramayacak. Seneye bu sıralar kız arkadaşlarım küpelerini ve koleyelerini Seçil Hanım’dan saklamak için şekilden şekle giremeyecekler. Erkek arkadaşlarım da sakalları gizlemek için kafalarını tişörtlerinin içine sokamayacaklar. Seneye bu sıralar Moods nasıl olacak diye düşünemeyeceğiz. Seneye bu sıralar “Bazaar Day’e Kenan mı gelse yoksa Yalın mı ?” sorularını bile soramayacağız çünkü bir tane daha Bazaar Day’imiz ve bir tane daha Moods’umuz olamayacak. Kim derdi gün gelecek yıllardır oturmak için can attığımız “o en ön sıraya” bugün biz oturacağız? Açıkcası ben de tahmin etmiyordum. Arkama dönüp baktığımda dolu dolu geçen eşi benzeri olmayacak bir 5 sene görüyorum. Arkadaşlarım da ben de gün gelecek Didem Hanım’ın son kez “Please get ready for the national anthem” deyişiyle son kez “Hazır ol” a geçeceğiz ve sonra bu kapıdan bir mezun olarak çıkıp gideceğiz. Tıpkı bir yağmur sonrası yağmuru çeken toprak gibi bizler de usulca gideceğiz, bu 5 yıllık rüyadan uyanacağız ve koskoca anılarla dolu bir lise hayatını bir diplomaya sığdırmaya çalışacağız; sığdıramayacağız. Şairin dediği gibi, “Kuş ölür; sen uçuşu hatırla.” 2017 mezunları olarak bizler bu okuldan gideceğiz ama kalplerimiz her zaman burada kalacak.

Hayatınızın, hayatımızın en güzel senesi olması dileğiyle...

Can TAMER